

Informatief bij raadsvoorstel:

Doorlopende nieuwe teksten

Verordening toeslagen en verlagingen WWB

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a.

wet: de Wet werk en bijstand;

b.

Zorgbehoefte: het vanwege ziekte blijvend niet in staat zijn een eigen huishouding te voeren, omdat hij dagelijks is aangewezen op intensieve zorg van anderen dan wel aanspraak kan maken op een plaats in een AWBZ-instelling, maar daarvan heeft afgezien of daarvoor nog op een wachtlijst staat.

c.

Gehuwdennorm: de norm bedoeld in artikel 21 onderdeel c van de wet.

d.

woning: een woning als bedoeld in artikel 1, onderdeel j, Wet op de huurtoeslag, als mede een woonwagen of woonschip, als bedoeld in artikel 3, zesde lid, van de wet;

e.

woonlasten:

i.

indien een huurwoning wordt bewoond, de per maand geldende huurprijs verminderd met de eventuele huurtoeslag, vermeerderd met verzekeringen en belastingen direct verbonden aan de woning, zoals rioolafvoerrecht en afvalstoffenheffing en vermeerderd met het vastrecht voor water en energie;

ii.

indien een eigen woning wordt bewoond, de eventuele hypotheekrente alsmede de aan de woning verbonden zakelijke belastingen, zoals onroerende zaakbelasting, alsmede de brandverzekering, opstalverzekering, waterschapslasten en gemeentelijke heffingen, zoals rioolafvoerrecht en afvalstoffenheffing, vermeerderd met het vastrecht voor water en energie;

f.

kostgeld: de (maandelijks) verschuldigde som voor kost en inwoning;

g.

college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roosendaal.

2. Voor zover niet anders is bepaald, worden begrippen in deze verordening gebruikt in dezelfde betekenis als de wet.

Artikel 2. Toepassingsbereik

De bepalingen van deze verordening gelden alleen voor bijstandsgerechtigden van 21 jaar of ouder doch jonger dan **de pensioengerechtigde leeftijd**.

Hoofdstuk 2. Criteria voor het verhogen van de bijstandsnorm

Artikel 3. Alleenstaande (ouder)

- 1. De toeslag als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de wet bedraagt 20% van de **gehuwdennorm** voor de alleenstaande en alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft.
- 2. De toeslag als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de wet bedraagt 10% van de **gehuwdennorm** voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder in wiens woning een ander zijn hoofdverblijf heeft dan wel voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder die in de woning van een ander zijn hoofdverblijf heeft.
- 3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid wordt de bijstandsnorm verhoogd met een toeslag als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de wet van 20% van de **gehuwdennorm** indien de alleenstaande en de alleenstaande ouder die in de woning van een ander hoofdverblijf heeft aantoonbaar woonlasten te hebben die tenminste 18% van de **gehuwdennorm** bedragen, dan wel aantoonbaar kostgeld verschuldigd te zijn dat tenminste 36% van de **gehuwdennorm** bedraagt.
- 4. Indien de alleenstaande of alleenstaande ouder zijn woning bewoont met meer dan één kostganger en/of onderhuurder, worden de daaruit voortvloeiende lagere algemene noodzakelijke kosten van het bestaan met inachtneming van artikel 33, vierde lid van de wet als inkomen in aanmerking genomen voorzover

daarmee nog geen rekening is gehouden bij de verhoging van de norm als bedoeld in het tweede lid.

5. Voor de toepassing van het tweede lid worden de volgende personen niet in aanmerking genomen **als een ander die in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft**:

a.

thuisinwonende meerderjarige kinderen van 18 jaar of ouder die een in aanmerking te nemen inkomen hebben van ten hoogste het normbedrag voor de kosten van levensonderhoud voor hoger onderwijs, genoemd in artikel 3.18 van de Wet studiefinanciering 2000;

b.

de

zorgbehoevende: diegene die zorgbehoefte heeft .

- 6. In afwijking van het gestelde in het eerste en tweede lid wordt ingevolge artikel 27 van de wet geen toeslag aan de alleenstaande of alleenstaande ouder verstrekt voor zover deze lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het in het geheel niet verschuldigd zijn van woonlasten dan wel indien deze in zijn geheel door een derde worden voldaan.

Artikel 4. Gezin waarvan één rechthebbend

Indien één van de gehuwden geen recht op bijstand heeft en aan de rechthebbende bijstand wordt verleend als alleenstaande of alleenstaande ouder met toepassing van artikel 24 van de wet, wordt de bijstandsnorm onverminderd het bepaalde in artikel 6, eerste lid en voor zover er geen andere medebewoners zijn dan de niet-rechthebbende partner, verhoogd met een toeslag van 20% van de gehuwdennorm.

Hoofdstuk 3. Criteria voor het verlagen van de bijstandsnorm

Artikel 5. Gehuwden

1. De verlaging bedoeld in artikel 26 van de wet bedraagt 10% van de **gehuwdennorm** voor **gehuwden**-in wier woning een ander zijn hoofdverblijf heeft dan wel voor het **gehuwden** die in de woning van een ander hun hoofdverblijf hebben.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt geen verlaging op de **gehuwdennorm** toegepast voor **gehuwden die**-in de woning van een ander hun hoofdverblijf hebben kunnen aantonen woonlasten te hebben die tenminste 18% van

de **gehuwdennorm** bedragen dan wel kostgeld verschuldigd te zijn dat tenminste 36% van de **gehuwdennorm** bedraagt.

3. Indien **gehuwden** hun woning bewonen met meer dan één kostganger en/of onderhuurder, worden de daaruit voortvloeiende lagere algemene noodzakelijke kosten van het bestaan met inachtneming van artikel 33, vierde lid, van de wet als inkomen in aanmerking genomen voorzover daarmee nog geen rekening is gehouden bij de verlaging van de norm als bedoeld in het eerste lid.

4. Voor de toepassing van het eerste lid van dit artikel worden de volgende personen niet in aanmerking genomen **als een ander die in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft**:

a.

thuisinwonende meerderjarige kinderen van 18 jaar of ouder die een in aanmerking te nemen inkomen hebben van ten hoogste het normbedrag voor de kosten van levensonderhoud voor hoger onderwijs, genoemd in artikel 3.18 van de Wet studiefinanciering 2000;

b.

de **zorgbehoevende**. diegene die zorgbehoefte heeft

5. In afwijking van het gestelde in het eerste en tweede lid wordt de bijstandsnorm voor het gezin ingevolge artikel 27 van de wet verlaagd met 20% van de **gehuwdennorm**, voor zover de **gehuwden** lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het in het geheel niet verschuldigd zijn van woonlasten dan wel indien deze in zijn geheel door een derde worden voldaan.

Artikel 6. Schoolverlaters

1. Ingevolge artikel 28 van de wet wordt geen toeslag verleend aan de schoolverlater gedurende een periode van een half jaar na het beëindigen van de deelname aan onderwijs of beroepsopleiding op grond waarvan aanspraak bestond op studiefinanciering op grond van hoofdstuk II van de Wet studiefinanciering 2000, dan wel op kinderbijslag.

2. De periode bedoeld in het eerste lid vangt aan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin geen aanspraak meer bestaat op studiefinanciering of kinderbijslag.

3. Onderbreking van de periode bedoeld in het eerste lid, door werkaanvaarding of studie, gevolgd door herhaalde werkloosheid, leidt tot herleving van de verlagingperiode. Indien een opnieuw aangevangen studie of beroepsopleiding op grond waarvan de belanghebbende recht kan doen gelden op studiefinanciering of

kinderbijslag, twee jaar of langer heeft geduurd, vangt een nieuwe verlagingperiode aan.

Artikel 7. Alleenstaanden van 21 of 22 jaar

1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de wet wordt geen toeslag verleend aan de alleenstaande van 21 of 22 jaar.

2. Het bepaalde in het eerste lid gaat voor op het bepaalde in artikel 6, eerste lid.

Artikel 8. Cumulatie van verlagingen

De totale verlaging van de bijstandsnorm voor **gehuwden** als bedoeld in dit hoofdstuk nimmer meer bedragen dan 20% van de **gehuwdennorm**.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 9. Intrekking

De Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand d.d. 7 oktober 2010 wordt ingetrokken.

Artikel 10. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de wet tot wijziging van de Wet werk en bijstand en samenvoeging van die wet met de Wet investeren in jongeren gericht op bevordering van deelname aan de arbeidsmarkt en vergroting van de eigen verantwoordelijkheid van uitkeringsgerechtigden.

Artikel 11. Citeertitel

Deze verordening worden aangehaald als: Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand.

Verordening langdurigheidstoeslag

Artikel 1. Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a.

wet: Wet werk en bijstand;

b.

referteperiode: periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum;

c.

peildatum: datum waarop het recht op langdurigheidstoeslag ontstaat;

d.

Gehuwdennorm: de norm bedoeld in artikel 21 onderdeel c van de wet;

e.

WTOS: Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;

f.

WSF 2000: Wet studiefinanciering;

g.

belanghebbende: de persoon of personen die aanspraak wenst of wensen te maken op een langdurigheidstoeslag als bedoeld in deze verordening.

h.

Bijstandsnorm: norm bedoeld in artikel 5 onder c van de wet.

Artikel 2. Uitvoering

De uitvoering van deze verordening berust bij het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 3. Langdurig, laag inkomen zonder uitzicht op verbetering

1. Aan de in artikel 36, eerste lid, van de wet gestelde voorwaarde van het hebben van een langdurig laag inkomen is voldaan als gedurende de referentieperiode het gemiddelde inkomen per maand niet uitkomt boven 105 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

2. Ten aanzien van perioden waarin een belanghebbende is uitgesloten van het recht op bijstand wordt een belanghebbende voor de toepassing van het eerste lid geacht een inkomen te hebben ter hoogte van 100 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

3. Bij een aanvraag voor langdurigheidstoelage door **door gehuwden** dienen **beide gezinsleden** te voldoen aan de voorwaarden als genoemd in artikel 36 van de wet.

4

Ten aanzien van perioden waarin bij gehuwden één echtgenoot is uitgesloten van het recht op bijstand worden zij voor de toepassing van het eerste lid geacht een inkomen te hebben ter hoogte van 100 procent van de gehuwdennorm, waarbij voor 'bijstandsnorm' gelezen moet worden 'gehuwdennorm', tenzij deze situatie zich nog steeds voordoet op de peildatum, in welk geval artikel 4, derde lid onverminderd van toepassing is.

5. Niet voor de langdurigheidstoelage komt in aanmerking de belanghebbende die gedurende de referentieperiode een opleiding heeft gevolgd of volgt als bedoeld in de WTOS of de WSF 2000.

Artikel 4. Hoogte van de langdurigheidstoelage

1. De langdurigheidstoelage bedraagt per jaar:

a.

voor **gehuwden € 502,- [=norm voor 2013];**

b.

voor een alleenstaande ouder **€ 449,- [=norm voor 2013];**

c.

voor een alleenstaande **€ 351,- [=norm voor 2013].**

2. Voor de toepassing van het eerste lid is de situatie op de peildatum bepalend.

3.

Indien één van de gehuwden op de peildatum is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage op grond van artikel 11 of artikel 13, eerste lid van de wet komt de

rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een langdurigheidstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.

4. De in het eerste lid genoemde bedragen worden elk jaar per 1 januari aangepast met een percentage dat overeenkomt met het procentuele verschil tussen de **gehuwdenorm** per 1 januari van dat jaar en de **gehuwdenorm** per 1 januari van het daaraan voorafgaande jaar. De geïndexeerde bedragen worden afgerond op hele euro's.

Artikel 5. Aanvraagtermijn

De termijn voor het aanvragen van langdurigheidstoelage eindigt, 3 jaar na het verloop van de referentieperiode.

Artikel 6. Intrekking

De Verordening langdurigheidstoelage d.d. 28 mei 2009 wordt ingetrokken, inclusief bijbehorende toelichting.

Artikel 7. Overgangsrecht

Besluiten, genomen krachtens de verordening bedoeld in artikel 6 die golden op het moment van de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige besluiten kent, gelden als besluiten genomen krachtens deze verordening.

Artikel 8. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de wet tot wijziging van de Wet werk en bijstand en samenvoeging van die wet met de Wet investeren in jongeren gericht op bevordering van deelname aan de arbeidsmarkt en vergroting van de eigen verantwoordelijkheid van uitkeringsgerechtigden.

Artikel 9. Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening langdurigheidstoelage.

Afstemmingsverordening Wet Werk en Bijstand **en oplegging en incasso bestuurlijke boete**

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

a.

wet: de Wet werk en bijstand;

b.

algemene bijstand: de bijstand bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de wet;

c.

bijzondere bijstand: de bijstand bedoeld in artikel 5, onderdeel d, van de wet;

d.

bijstand: algemene en bijzondere bijstand;

e.

bijstandsnorm: de bijstandsnorm bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de wet;

f.

maatregel: het verlagen van de bijstand op grond van artikel 18, tweede lid, van de wet;

g.

het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roosendaal;

h.

benadelingsbedrag: als bedoeld in art 18a lid 2 Wwb

- i. **Recidiveboete: een bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 18a, vijfde lid, van de Wet werk en bijstand.**

Artikel 2. Het opleggen van een maatregel

1. Het college legt, overeenkomstig deze verordening, een maatregel op indien de belanghebbende naar het oordeel van het college niet of onvoldoende de verplichtingen voortvloeiend uit de wet dan wel artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen nakomt, waaronder begrepen het zich jegens het college zeer ernstig misdragen, dan wel indien de belanghebbende naar het oordeel van het college tekortschietend besef van verantwoordelijkheid betoont voor de voorziening in het bestaan.

2. De hoogte en duur van de op te leggen maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging. Bij de bepaling van de zwaarte van de maatregel wordt rekening gehouden met het feit of belanghebbende zich in het in aanmerking te nemen tijdvak al eerder schuldig heeft gemaakt aan maatregelwaardige gedragingen.

Artikel 3. Berekeningsgrondslag

1. De maatregel wordt toegepast op de bijstandsnorm.

2. In afwijking van het eerste lid kan de maatregel ook worden toegepast op de bijzondere bijstand indien:

a.

aan belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de wet;

b.

aan belanghebbende bijzondere bijstand betreffende de kostensoort ‘toeslag voormalige alleenstaande ouder’ wordt verleend met toepassing van artikel 35 van de wet;

c.

verwijtbaar gedrag van belanghebbende, in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand, daartoe aanleiding geeft.

Artikel 4. Het besluit tot opleggen van een maatregel

In het besluit tot opleggen van een maatregel worden in ieder geval vermeld:

a.

de reden van de maatregel;

b.

het percentage, alsmede het bedrag, waarmee de bijstand wordt verlaagd, en;

c.

de duur van de maatregel.

Artikel 5. Horen van belanghebbende

Met toepassing van artikel 4:12 van de Algemene wet bestuursrecht wordt de belanghebbende slechts dan in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen indien het college voornemens is een maatregel van 100% van de bijstandsnorm op te leggen.

Artikel 6. Afzien van het opleggen van een maatregel

1. Het college ziet af van het opleggen van een maatregel indien:

a.

elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of;

b.

de gedraging meer dan één jaar vóór constatering van die gedraging door het college heeft plaatsgevonden, tenzij de gedraging een schending van de inlichtingenplicht inhoudt en als gevolg van die gedraging ten onrechte bijstand is verleend. Een maatregel wegens schending van de inlichtingenplicht wordt niet opgelegd na verloop van vijf jaren nadat de betreffende gedraging heeft plaatsgevonden.

2. Het college kan afzien van het opleggen van een maatregel indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.

3. Indien het college afziet van het opleggen van een maatregel op grond van dringende redenen, wordt de belanghebbende daarvan schriftelijk mededeling gedaan.

Artikel 7. Ingangsdatum en tijdvak

1. De maatregel wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de maatregel aan de belanghebbende is bekendgemaakt. Indien over deze periode reeds een maatregel is toegepast, wordt de maatregel aansluitend op deze periode opgelegd. In alle gevallen wordt uitgegaan van de bijstandsnorm die geldt over de periode waarover de maatregel wordt opgelegd.

2. In afwijking van het eerste lid wordt de maatregel opgelegd met ingang van de ingangsdatum van de bijstand indien het besluit tot de maatregel samenvalt met het besluit tot toekenning van bijstand.

3. Een maatregel wordt voor bepaalde tijd opgelegd. Een maatregel die voor een periode van meer dan drie maanden wordt opgelegd, wordt telkens na een tijdvak van drie maanden nadat deze ten uitvoer is gelegd heroverwogen.

Artikel 8. Samenloop van gedragingen

Indien een belanghebbende zich tegelijkertijd schuldig maakt aan verschillende gedragingen die het niet nakomen van een verplichting als genoemd in artikel 2, eerste lid, inhouden, wordt voor het bepalen van de hoogte en duur van de maatregel uitgegaan van de gedraging waarop de zwaarste maatregel is gesteld.

Hoofdstuk 2. Geen of onvoldoende medewerking verlenen aan de plicht tot arbeidsinschakeling en tegenprestatie

Artikel 9. Indeling in categorieën

Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, worden de gedragingen van belanghebbende(n), waardoor de verplichting op grond van artikel 9 dan wel artikel 55 van de wet niet of onvoldoende is nagekomen, onderscheiden in de volgende categorieën:

a.

Eerste categorie:

I.

het zich niet of niet tijdig als werkzoekende laten registreren bij de Centrale organisatie werk en inkomen of het niet tijdig laten verlengen van die registratie.

b.

Tweede categorie:

I.

het niet naar vermogen trachten algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;

II.

het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling, waaronder het niet daartoe verschijnen zonder bericht van verhindering. Onder een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling wordt ook verstaan een onderzoek naar de mogelijkheden tot verkrijging van gesubsidieerd werk of sociale activering als (eerste) opstap naar arbeidsinschakeling.

III

het niet meewerken aan het opstellen of evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de wet;

c.

Derde categorie:

I.

het niet of in onvoldoende mate gebruikmaken van een door het college aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b en artikel 10, eerste lid, van de wet, waaronder begrepen sociale activering als (eerste) opstap naar arbeidsinschakeling;

II.

het niet naar beste vermogen meewerken aan het uitvoeren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de wet;

III

het niet naar beste vermogen verrichten van door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige, of additionele onbeloonde werkzaamheden;

IV

Andere gedragingen die de inschakeling in arbeid belemmeren.

d.

Vierde categorie:

I.

het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid of gesubsidieerde arbeid voor een periode tot 6 maanden;

II.

het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid of gesubsidieerde arbeid voor een periode tot 6 maanden.

e.

Vijfde categorie:

I.

het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid of gesubsidieerde arbeid voor een periode van 6 maanden of langer of onbepaalde tijd;

II.

het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid of gesubsidieerde arbeid voor een periode van 6 maanden of langer of onbepaalde tijd.

Artikel 10. De hoogte en duur van de maatregel

1. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, wordt de hoogte en duur van de maatregel die hoort bij een verwijtbare gedraging als omschreven in artikel 9 vastgesteld volgens onderstaande matrix;

[Matrix \[Klik hier om het document te downloaden\]](#)

2. In de situatie dat door een andere organisatie dan de gemeente het periodieke inkomen van belanghebbende voor een bepaalde periode wordt verlaagd omdat belanghebbende zich schuldig heeft gemaakt aan verwijtbaar gedrag zoals omschreven in de categorie-indeling in artikel 9, wordt in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, de zwaarte van de door de gemeente op te leggen bijstandsmaatregel afgestemd op de besluitvorming van deze derde(n). Uitzondering op deze regel wordt alleen dan toegepast indien belanghebbende door de maatregeloplegging van deze derde(n) volledig zonder middelen van bestaan is geraakt waardoor deze niet langer in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan kan voorzien.

3. Indien binnen één jaar na de voorgaande verwijtbare gedraging sprake is van herhaling van verwijtbaar gedrag, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verzwaring van de maatregel. Onder voorgaande verwijtbare gedragingen wordt verstaan de voorgaande gedraging die aanleiding is geweest tot het treffen van een maatregel. Dit geldt evenzo indien de maatregel wegens dringende redenen niet is geëffectueerd.

4. Bij het niet aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid zoals omschreven in artikel 9, onderdeel d en e, wordt de hoogte van de maatregel in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, categorieën 4 en 5, vastgesteld naar

de mate waarin de belanghebbende inkomen zou hebben kunnen verwerven of heeft verloren.

Hoofdstuk 3. Oplegging en incasso bestuurlijke boete ingevolge art. 18 a Wwb

Artikel 11

1. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende niet heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand, legt het college geen bestuurlijke boete op. Het college volstaat in dat geval met het geven van een schriftelijke waarschuwing.
2. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand, is de bestuurlijke boete gelijk aan het benadelingsbedrag.
3. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand en indien sprake is van recidive, is de bestuurlijke boete gelijk aan 150 procent het benadelingsbedrag.

Artikel 11a.

1. Indien door het college een recidiveboete wordt opgelegd en de belanghebbende heeft recht op algemene bijstand, dan geschiedt de incasso van die boete overeenkomstig het bepaalde in art. 60-b lid 1 Wwb.

De boete wordt dan gedurende de eerste drie maanden na de dagtekening van het besluit tot oplegging van een recidiveboete verreken met de algemene bijstand zonder dat het bepaalde in artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht in acht wordt genomen.

2. Het bepaalde in lid 1 is van overeenkomstige toepassing op de verrekening van de bestuurlijke boete bedoeld in art. 18a, eerste lid, van de Wet werk en bijstand, indien en voor zover deze boete nog niet is betaald op het moment van verrekening van de recidiveboete.

Hoofdstuk 4. Overige gedragingen die leiden tot een maatregel

Artikel 12. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Indien belanghebbende blijkt heeft gegeven van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de wet, wordt een maatregel opgelegd die wordt afgestemd op de periode dat de belanghebbende als gevolg van zijn gedraging eerder of langer recht op bijstand heeft.

2. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, wordt de hoogte en duur van de maatregel die hoort bij een verwijtbare gedraging als omschreven in het eerste lid vastgesteld volgens onderstaande matrix, tenzij de gedraging betrekking heeft op onverantwoorde besteding/ intering van vermogen.

bij een periode van 1 tot 6 maanden 100 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand

bij een periode van 6 maanden of langer 100 % van de bijstandsnorm gedurende 3 maanden

3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, wordt de hoogte en duur van de maatregel die hoort bij een verwijtbare gedraging wegens onverantwoorde besteding/ intering van vermogen vastgesteld volgens onderstaande matrix.

Onverantwoord besteed/ingeteerd, waardoor belanghebbende 1 tot 6 maanden eerder beroep op bijstand doet. 100 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand

Onverantwoord besteed/ingeteerd, waardoor belanghebbende 6 tot 9 maanden eerder beroep op bijstand doet 100 % van de bijstandsnorm gedurende 3 maanden

Onverantwoord besteed/ingeteerd, waardoor belanghebbende 9 maanden (of langere periode) eerder beroep op bijstand doet 100 % van de bijstandsnorm gedurende 6 maanden

Artikel 13. Zeer ernstige misdragingen

1. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het college of zijn ambtenaren en medewerkers, en onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de wet, als bedoeld in artikel 18, tweede lid van de wet, wordt een maatregel opgelegd.

2. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, wordt de hoogte en duur van de maatregel die hoort bij een verwijtbare gedraging als omschreven in het eerste lid vastgesteld volgens onderstaande matrix.

Eerste ernstige misdraging 50 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand

Tweede ernstige misdraging binnen 1 jaar na de vorige misdraging 100 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand

Derde ernstige misdraging binnen 1 jaar na de vorige misdraging 100 % van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden

Bij excessieve misdraging 100 % van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden

Artikel 14. Overige gedragingen

Indien belanghebbende blijkt heeft gegeven van verwijtbaar gedrag wat niet nader is geregeld in de artikelen 9 tot en met 13, wordt met inachtneming van artikel 18 van de wet een maatregel opgelegd die wordt afgestemd op de omstandigheden van het individuele geval.

Artikel 15. Bijzondere bijstand

1. Het college kan de aanvraag om bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 35 van de wet afwijzen indien belanghebbende binnen twaalf maanden voorafgaand aan de datum van aanvraag:

a.

verwijtbaar gedrag heeft betoond als bedoeld in artikel 9, onderdelen d en e of;

b.

een verzoek indient als gevolg van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan:

i.

door een onverantwoorde besteding van middelen of;

ii.

indien sprake is van het bewust lopen van risico's.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onder a, is slechts van toepassing indien belanghebbende een aanvraag bijzondere bijstand voor kosten van woninginrichting of maatschappelijke participatie indient.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, onder b, kan het college in bijzondere individuele omstandigheden besluiten om bijzondere bijstand in de vorm van leenbijstand toe te kennen voor de hoogst noodzakelijke kosten.

4.

Bij geconstateerde schending van de inlichtingenplicht bij de aanvraag en ontvangst van (periodieke) bijzondere bijstand in een deel van de premielasten van de gemeentelijke collectieve zorgverzekering voor minima, wordt/worden die belanghebbende(n) bij wijze van sanctie uitgesloten van deze bijzondere bijstand gedurende het gehele daarop volgende kalenderjaar.

Bij toepassing van deze sanctie, ziet de gemeente af van terugvordering van de ten onrechte verstrekte bijzondere bijstand in de premielasten als bedoeld in art. 58 Wwb en van het opleggen van een bestuurlijke boete als bedoeld in art. 18a Wwb.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 16. Intrekking

De Afstemmingsverordening Wet werk en bijstand d.d. 27 december 2005 laatstelijk gewijzigd d.d. 10 februari 2011 wordt ingetrokken.

Artikel 17. Overgangsrecht

Besluiten, genomen krachtens de verordening bedoeld in artikel 16 die golden op het moment van de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige besluiten kent, gelden als besluiten genomen krachtens deze verordening.

Artikel 18. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de wet tot wijziging van de Wet werk en bijstand en samenvoeging van die wet met de Wet investeren in jongeren gericht op bevordering van deelname aan de arbeidsmarkt en vergroting van de eigen verantwoordelijkheid van uitkeringsgerechtigden.

Artikel 19. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Afstemmingsverordening Wet werk en bijstand **en oplegging en incasso bestuurlijke boete.**

Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

a.

college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Roosendaal;

b.

uitkering: de uitkering op grond van de IOAW dan wel op grond van de IOAZ;

c.

grondslag: de grondslag zoals genoemd in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ.

d.

IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;

e.

IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

f.

benadelingsbedrag: **-als bedoeld in art. 20a lid 2 IOAW en IOAZ. .;**

g.

belanghebbende: belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht;

h.

inkomen: inkomen als bedoeld in artikel 8 van de IOAW en artikel 8 van de IOAZ;

i.

wet SUWI: Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen.

Artikel 2. Het weigeren of verlagen van de uitkering

1. Het college weigert de uitkering blijvend of tijdelijk, conform de regels gesteld in deze verordening, naar de mate waarin de belanghebbende uit of in verband met arbeid inkomen zou hebben kunnen verwerven, indien sprake is van een situatie genoemd in artikel 20, eerste lid, van de IOAW dan wel artikel 20, tweede lid van de IOAZ.

2. Het college verlaagt de uitkering in de gevallen genoemd in het tweede lid van artikel 20, IOAW dan wel artikel 20, eerste lid van de IOAZ overeenkomstig de regels gesteld in deze verordening.

3. De hoogte en duur van de op te leggen weigering of verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging.

Artikel 3. Berekeningsgrondslag

De verlaging wordt toegepast op de grondslag.

Artikel 4. Het besluit tot weigering of verlaging van de uitkering

1. In het besluit tot opleggen van een blijvende of tijdelijke weigering van de uitkering wordt in ieder geval vermeld de reden, de duur en de hoogte van de weigering.

2. In het besluit tot opleggen van een verlaging van de uitkering wordt in ieder geval vermeld de reden van de verlaging, het percentage, alsmede het bedrag, waarmee de uitkering wordt verlaagd en de duur van de verlaging.

Artikel 5. Horen van belanghebbende

Indien het college het voornemen heeft tot het opleggen van een gehele weigering of 100% verlaging van de uitkering, wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de weigering of verlaging wordt opgelegd.

Artikel 6. Afzien van het opleggen van een weigering of verlaging

1. Het college ziet af van het weigeren of verlagen van de uitkering indien:

a.

elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of

b.

de gedraging meer dan één jaar vóór constatering door het college van die gedraging heeft plaatsgevonden, tenzij de gedraging een schending van de inlichtingenplicht inhoudt en als gevolg van die gedraging ten onrechte een uitkering is verleend. De verlaging van de uitkering wegens schending van de inlichtingenplicht wordt niet opgelegd na verloop van vijf jaren nadat de betreffende gedraging heeft plaatsgevonden.

2. Het college kan afzien van het weigeren of verlagen van de uitkering indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.

3. Indien het college afziet van het weigeren of verlagen van de uitkering op grond van dringende redenen, wordt de belanghebbende daarvan schriftelijk mededeling gedaan.

Artikel 7. Ingangsdatum en tijdvak

1. De weigering of verlaging van de uitkering wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de weigering of verlaging van de uitkering aan de belanghebbende is bekendgemaakt. Indien over deze periode reeds een weigering of verlaging van de uitkering is toegepast, wordt de weigering of verlaging aansluitend op deze periode opgelegd. In alle gevallen wordt uitgegaan van de grondslag die geldt over de periode waarover de weigering of verlaging wordt opgelegd.

2. In afwijking van het eerste lid wordt de verlaging opgelegd met ingang van de ingangsdatum van de uitkering indien het besluit tot verlaging samenvalt met het besluit tot toekenning van de uitkering.

3. In afwijking van het eerste lid wordt de weigering opgelegd met ingang van de datum waarop de uitkering zou zijn ingegaan, indien het besluit tot weigering samenvalt met het besluit tot toekenning van de uitkering.

Artikel 8. Samenloop van gedragingen

Indien een belanghebbende zich tegelijkertijd schuldig maakt aan verschillende gedragingen die het niet nakomen van een verplichting als genoemd in artikel 2, eerste en tweede lid, inhouden, wordt voor het bepalen van de hoogte en duur van de weigering of verlaging van de uitkering uitgegaan van de gedraging waarop de zwaarste weigering of verlaging is gesteld.

Hoofdstuk 2. Inkomen uit of in verband met arbeid kunnen verwerven

Artikel 9 Weigering van de uitkering

Het college weigert de uitkering blijvend of tijdelijk naar de mate waarin de belanghebbende uit of in verband met arbeid inkomen zou hebben kunnen verwerven, indien:

a.

aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende ter zake een verwijt kan worden gemaakt;

b.

de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd;

c.

de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; of

d.

de belanghebbende door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.

Hoofdstuk 3. Geen of onvoldoende medewerking verlenen om algemeen geaccepteerde arbeid of gesubsidieerde arbeid te verkrijgen

Artikel 10. Verlaging van de uitkering: indeling in categorieën

Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, derde lid, worden de gedragingen van belanghebbende(n), waardoor de verplichting op grond van artikel 37 van de IOAW of op grond van artikel 37 van de IOAZ niet of onvoldoende is nagekomen, onderscheiden in de volgende categorieën:

a.

Eerste categorie:

I.

het zich niet of niet tijdig als werkzoekende laten registreren bij het uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van die registratie

b.

Tweede categorie:

I.

het niet naar vermogen trachten algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;

II.

het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling, waaronder het niet daartoe verschijnen zonder bericht van verhindering. Onder een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling wordt ook verstaan een onderzoek naar de mogelijkheden tot verkrijging van gesubsidieerd werk of sociale activering als (eerste) opstap naar arbeidsinschakeling.

c.

Derde categorie:

I.

het niet of in onvoldoende mate gebruikmaken van een door het college aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel e van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel e van de IOAZ, waaronder begrepen sociale activering als (eerste) opstap naar arbeidsinschakeling.

II.

Andere gedragingen die de inschakeling in arbeid belemmeren;

Artikel 11. De hoogte en duur van de verlaging

1. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, derde lid wordt de hoogte en duur van de verlaging die hoort bij een verwijtbare gedraging als omschreven in artikel 10 vastgesteld volgens onderstaande matrix.

[Matrix \[Klik hier om het document te downloaden\]](#)

2. Indien binnen één jaar na de voorgaande verwijtbare gedraging sprake is van herhaling van verwijtbaar gedrag, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verzwaring van de verlaging. Onder voorgaande verwijtbare gedragingen wordt verstaan de voorgaande gedraging die aanleiding

is geweest tot het treffen van een verlaging. Dit geldt evenzo indien de verlaging wegens dringende redenen niet is geëffectueerd.

Hoofdstuk 4. bestuurlijke boete ingevolge art. 20 a IOAW en IOAZ

Artikel 12

1. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende niet heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand, legt het college geen bestuurlijke boete op. Het college volstaat in dat geval met het geven van een schriftelijke waarschuwing.

2. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand, is de bestuurlijke boete gelijk aan het benadelingsbedrag.

3. Indien het schenden van de inlichtingenplicht door de belanghebbende heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van bijstand en indien sprake is van recidive, is de bestuurlijke boete gelijk aan 150 procent het benadelingsbedrag.

Hoofdstuk 5. Overige gedragingen die leiden tot een maatregel

Artikel 13. Zeer ernstige misdragingen

1. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het college of zijn ambtenaren en medewerkers, en onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de IOAW of de IOAZ, als bedoeld in artikel 20, tweede lid van de IOAW en artikel 20, eerste lid van de IOAZ, wordt een verlaging van de uitkering opgelegd;

2. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2, derde lid, wordt de hoogte en duur van de verlaging die hoort bij een verwijtbare gedraging als omschreven in het eerste lid vastgesteld volgens onderstaande matrix

Eerste ernstige misdraging	50 % van de grondslag gedurende 1 maand
Tweede ernstige misdraging binnen 1 jaar na de vorige misdraging	100 % van de grondslag gedurende 1 maand
Derde ernstige misdraging binnen 1 jaar na de vorige misdraging	100 % van de grondslag gedurende 2 maanden

Bij excessieve misdraging

100 % van de grondsla gedurende 2 maanden

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Artikel 14. De inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na de datum van uitgifte van het Gemeenteblad waarin zij is geplaatst en werkt terug tot en met 1 juli 2010.

Artikel 15. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ